

# Madrasah-e-Zainabiya



TARIKH (ISLAMISK HISTORIA)  
GRUPP 5, VT03  
Lärare: Arifali Hirji

## SLAGET OM MOOTA

- ❖ **Inträffade: 8 e.H. (muslimerna har sitt centrum i Medina)**
- ❖ **Var: Moota, Syrien**

Vid år 8 e.H. rådde trygghet i Arabien. Islams budskap hade från Medina spridits till många delar. Både judarna i norr och *quraysherna* i söder (d.v.s. relativt Medina) hade blivit kuvade av muslimernas många framgångar och utgjorde inte ett enormt hot längre.

Profet Muhammad SAW skickade nu budbärare till grannstaterna för att inbjuda dem till Islam. Vissa budbärare blev välkomna men andra blev misshandlade och även ibland dödade. En av dessa budbärare hette Harith bin Umayr Azdi och blev skickad till Syriens härskare<sup>1</sup>. Tyvärr nådde han inte enda fram utan blev stoppad vid Moota av Shurahbil<sup>2</sup>, guvernör över Syriens gränsstäder. Shurahbil lät döda Harith. Vid ett annat tillfälle blev en annan grupp budbärare bestående av 15 män på väg mot Syrien också mördade. Detta var självklart hemskt och omänskligt då detta strider mot allmän universell lag om att inte skada budbärare (dessa utgör inga hot).

När den Heliga Profeten SAW fick reda på de dåliga nyheterna blev han upprörd och utropade Jihad mot Shurahbil och de som hindrade Islams spridande. 3000 män samlades för Jihad vid Jurf som var Medinas militära bas. Profeten SAW beordrade männen att marschera mot Moota och först erbjuda fienderna att bli muslimer. Om de accepterade Islam skulle inte någon hämnd utfärdas för de mördade budbärarna, men om de begick motstånd skulle den muslimska armén strida i Allah SWA:s namn. Detta är ett exempel på den heliga Profetens SAW visdom.

Ja'far bin Abu Talib (son till Hazrat Abu Talib AS och äldre bror till Hazrat Ali AS) blev utnämnd av Profeten SAW att leda armén. Vidare sade den Heliga Profeten SAW att om Ja'far blev dödad skulle Zayd bin Harith ta kommandot och om denne också blev dödad skulle Abdullah bin Rawaahid ta över. Om alla dessa skulle stupa skulle den muslimska armén välja en ledare bland dem själva.

Innan den muslimska armén begav sig, beordrade den Heliga Profeten SAW följande:

1. Att inte störa munkar och nunnor i kloster
2. Att inte skada kvinnor, barn eller gamla
3. Att inte förstöra byggnader och natur

<sup>1</sup> Syriens härskare hette Harith bin Abi Shamir Ghassani och var tillika bysantinska kejsarens förlängda arm.

<sup>2</sup> Även ref. som Shorhail i andra källor.

Dessa är ännu exempel på Profet Muhammads SAW:s Islamiska revolution och den vision han hade att ändra hela samhället i en tid då mycket små samvetsbetänkligheter existerade i Arabien, speciellt vid krigstider.

Syriens härskare var allierad med den romerska kejsaren Hercules. Dessa båda lät 100.000 soldater samlas vid Syriens gränser. Dessa soldater var mycket erfarna då de jämt och ständigt var i krig mot Iran (den andra stormakten på den tiden). Dessutom kände de till terrängen mycket bättre, hade de mest avancerade vapnen och bästa möjliga transportmedel. Alla dessa faktorer talade sitt klara språk mot den muslimska armén. Fast att muslimerna var i underläge gjorde de en heroisk insats. Vid Sharaf, nära Moota, möttes muslimerna och fienderna. Ja'far delade upp muslimerna i tre divisioner. Per vanlig tradition började man mot man strider äga rum, men detta övergick snabbt i fullsakligt krig. Muslimerna slogs djärvt men fienderna var klart överlägsna till antalet. Ja'far blev omringad och förlorade först ena armen, sedan den andra och tillsist blev han slagen mot huvudet och blev martyr. Även Zayd och Abdullah led martyrdöden.

När krigets första dag var till enda var muslimerna långt från ordnade och de hade förlorat många män. Till arméns nye ledare valdes Khalid bin Walid. När nattmörkret lade sig beordrade Khalid den muslimska arméns två sidvingar att byta plats med varandra. Dessa rörelser skapade ljud i natten och därigenom trodde fienderna att muslimerna hade fått förstärkningar. Till detta ställde Khalid nästa dag upp armén på ett sådant sätt att fienderna faktiskt skulle få intrycket att nya trupper anlät. Detta skapade förvirring och Khalid tog tillfället i akt och retirerade muslimerna till Medina.

Det fanns vissa i Medina som inte välkomnade armén och menade att de borde ha kämpat ända till döden. Khalids beslut att gå i reträtt var dock korrekt då det var onödigt att offra fler muslimska liv.

Den heliga Profeten SAW var mycket ledsen över att så många muslimska liv hade förlorats. Han var speciellt ledsen över att mist sin kusin Ja'far. I drömmen såg Profeten SAW att Ja'far fått två vingar som änglar och alltsedan kallas Ja'far för Tayyar – *den som flyger*.

Innan den heliga Profeten SAW:s bortgång, sattes en armé ihop med Osama bin Zayd i spetsen för att återvända till Moota. Detta uppdrag blev inte verklighet p.g.a. hans sjukdom. Fastän Usama var redo att bege sig mot Moota fanns några muslimer, speciellt Abu Bakr och Omar, som inte ville lämna Medina vid Profeten SAW:s bortgång. De ville närvara så att de kunde hindra att Hazrat Ali AS från att bli efterträdare och istället sätta sina egna planer i verket. Två år senare återvände dock en stark muslimsk armé till Syrien och slog ner den romerska armén vid det kända slaget Yermuk. En stor del av Syrien blev därmed muslimskt.